

ნატოს საპარლამენტო ასამბლეის დეკლარაცია 337. საქართველოსა და რუსეთის კონფლიქტი
2008 წლის 18 ნოემბერი, ვალენსია, ესპანეთი

ასამბლეა,

1. გმობს რუსული ჯარების მიერ ძალის არაპროპორციულ გამოყენებას საქართველოს წინააღმდეგ, ქართული ტერიტორიის ოკუპაციას რუსული ძალების მიერ, ეთნიკურ წმენდას ქართველების წინააღმდეგ სამხრეთ ოსეთში, ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ შეთანხმების არასრულ შესრულებას რუსეთის მიერ და მის მიერ სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის აღიარებას.

2. აღნიშნავს, რომ ეს მოქმედებები ეწინააღმდეგება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს რეზოლუციებს, აგრეთვე ვალდებულებებს, რომლებიც რუსეთმა იკისრა ევროპის უშიშროებისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის (ეუთო) და ევროპის საბჭოს წინაშე;

3. შეახსენებს, რომ რუსეთის ფედერაციას, რომელსაც ჰყავს თავისი კონტინგენტი სამხრეთ ოსეთის მშვიდობისყოფის ძალების შემადგენლობაში და დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის (დსთ) მშვიდობისყოფის ძალთა შემადგენლობაში აფხაზეთში, პასუხისმგებელია ამ რეგიონების მთელი სამოქალაქო მოსახლეობის დაცვისათვის;

4. აღნიშნავს შემდეგ, რომ რუსეთის შეიარაღებული ძალები რამდენიმე თვის განმავლობაში ზრდიდნენ ჯარების, სპეციალიზებული ძალებისა და სამხედრო ტექნიკის კონტინგენტს სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში საკმაოდ დამორებით მშვიდობისყოფის ძალების (მანდატის) შესაბამისობის საზღვრებიდან, რითაც ხელს უწყობდნენ დამაბულობის ესკალაციას ორივე ამ რეგიონში;

5. აღიარებს, რომ საქართველოსა და რუსეთის ფედერაციას შორის საომარი მოქმედებების დაწყებასთან დაკავშირებული ფაქტები ავტორიტეტული წყაროების მიერ ობიექტურად დადგენილი არ არის. ამის გამო მიესალმება ევროკავშირის ინიციატივას, ამ გარემოებების დადგენა დაევალოს დამოუკიდებელ საგამომიებო კომისიას და აღნიშნავს, რომ აუცილებელია (საჭიროა) რუსეთის ფედერაციისა და საქართველოს მთავრობების თანაბარზომიერი ხელშეწყობა, როგორც წინაპირობა გამოძიების დამაკმაყოფილებელი დამთავრებისათვის;

6. აღიარებს აგრეთვე, რომ 2008 წლის აგვისტოში ქართულ სოფლებზე შეტევის გაძლიერება სამხრეთ ოსეთის შიგნით (შიდა ძალებიდან) სერიოზული პროვოკაცია იყო;

7. გამოთქვამს, მიუხედავად ამისა, უკმაყოფილებას იმ ფაქტით, რომ ქართულმა ხელისუფლებამ შეიარაღებული ძალის გამოყენებით გასცა პასუხი, რამაც ხელი შეუწყო ძალადობის ესკალაციას;

8. ხაზს უსვამს, რომ სამხრეთ ოსეთი და აფხაზეთი საქართველოს სუვერენული ტერიტორიაა და რომ რუსეთის ფედერაციამ ხმა მისცა გაეროს მრავალ რეზოლუციას (გაეროს უშიშროების საბჭოს 2008 წლის 15 აპრილის რეზოლუციის ჩათვლით), რომლებიც ადასტურებენ საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას;

9. კვლავ ადასტურებს, რომ სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში სიტუაციის ნებისმიერი მყარი გადაწყვეტა პოლიტიკური მონაწილეობისა და მოლაპარაკებების შედეგად უნდა მოხდეს და არამცდარამც საომარი ძალის გამოყენებით;

10. გამოთქვამს იმედს იმისა, რომ მომავალი მრავალმხრივი და ორმხრივი დიპლომატიური ძალისხმევა ახალ საფუძველს ჩაუყრის ურთიერთობებს რუსეთის ფედერაციასთან;

11. მიესალმება ევროპის კავშირის როლის გააქტიურებას საფრანგეთის მეთაურობით, განსაკუთრებით ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიის განლაგების საქმეში;

12. ხაზს უსვამს საყოველთოდ აღიარებულ საერთაშორისო პრინციპს, რომ მშვიდობისყოფის ძალები ნამდვილად საერთაშორისო უნდა იყოს;

14. იხსენებს, რომ 2008 წლის აპრილში გამართული ბუქარესტის სამიტის დეკლარაციაში გამოთქმულია მხარდაჭერა საქართველოს განაცხადზე, მონაწილეობა მიიღოს ნატოში გაერთიანების (შესვლის) სამოქმედო გეგმაში და აღნიშნავს, რომ საქართველო გახდება ნატოს წევრი;

15. შეახსენებს აგრეთვე თავის წინა რეზოლუციებს, რომლებიც მოუწოდებდა საქართველოსთან დიალოგის გაძლიერებისა და უფრო მჭიდრო თანამშრომლობისაკენ;

16. მიესალმება ნატო-საქართველოს კომისიას, რომელიც ცოტა ხნის წინ შეიქმნა ჩრდილოატლანტიკურ კავშირსა და საქართველოს შორის პოლიტიკური დიალოგისა და თანამშრომლობის შემდგომი წინსვლისათვის;

17. მოუწოდებს ჩრდილოატლანტიკური კავშირის წევრი-ქვეყნების მთავრობებსა და პარლამენტებს:

ა) ხელი შეუწყონ საერთაშორისო დამოუკიდებელი გამოძიების ჩატარებას, რათა განისაზღვროს მოვლენათა ჯაჭვი, რამაც კონფლიქტამდე მიგვიყვანა;

ბ) ხელი შეუწყონ ჟენევის მოლაპარაკებებს, რათა მოიძებნოს მტკიცე გადაწყვეტილება სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის კონფლიქტების თაობაზე;

გ) ისწრაფონ, რომ სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში ფართო დანიშნულების მშვიდობისყოფის ძალები იქნენ შეყვანილნი;

დ) ხელი შეუწყონ საქართველოს მთავრობას, განახორციელოს პოლიტიკური და ეკონომიკური რეფორმები, რომლებიც მიმართულია ძირითადი დემოკრატიული და ინსტიტუციონალური მიზნებისაკენ, რაც შესაძლებელს გახდის, საქართველო რაც შეიძლება მალე გაწევრიანდეს ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში;

ე) შესთავაზონ საქართველოს სამოქმედო გეგმა ნატოს წევრობისათვის;

ვ) მხარი დაუჭირონ ძალისხმევას, გაიზარდოს საქართველოს გავლით ენერგორესურსების გატარება, რათა შემცირდეს ევროპის დამოკიდებულება რუსულ ნავთობსა და გაზზე;

ზ) დაეხმარონ საქართველოს კონფლიქტის დროს დანგრეული ინფრასტრუქტურის აღდგენაში;

თ) შეინარჩუნონ კონსტრუქციული დიალოგი რუსეთის ფედერაციასთან, რითაც ხელი შეეწყობა სტაბილურობას სამხრეთ კავკასიის რეგიონში;

ი) მოახდინონ ზეწოლა რუსეთის ფედერაციაზე იმ მიზნით, რომ მიღწეულ იქნეს ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ შეთანხმების პირობების სრულად შესრულება.

www.nato-pa.int